

[Ministeren for offentlig Arbejder.]

kan man se, at de paagældende Trafikmidler vil paaføre disse Baner Konkurrence, og det er da et Spørgsmaal, det nok kan være værd at overveje to Gange, om der er Mening i at have en saadan Trafik gaaende, der paafører Banerne et Underskud, som man bagefter fra Stat og Kommunes Side skal dække enten gennem en Lov som denne eller gennem den Lov, der fordeler Privatbanernes Underskud. Vi ved alle sammen — det ærede Medlem Hr. Gudiksen var ogsaa inde paa det —, at naar de nye Lastbiler, der er kommet ind i den senere Tid, har gaaet nogen Tid og er blevet mere eller mindre slidt, skal de sælges, formentlig efter den gamle Receipt paa Afbetaling. Vi kender den Motorsyge, der findes, ikke mindst blandt unge Mennesker; har de sparet 2 000—3 000 Kr. sammen, køber de saadan en Vogn og kører med den et Par Maaneder, til de er gaaet fallit. Man kan sige, at det er ikke et Spørgsmaal, vi skal blande os i, men det, der er sket, er ikke alene, at de har sat den Smule Penge til, de ejede, men de har desuden paaført de sunde Virksomheder en saadan Konkurrence, at det kommer til at skade hele Trafiklivet. I den Forbindelse vil jeg gerne sige, at der er ikke noget, der vilde være mig kærere, end om der kunde blive Enighed inden for enten det nuværende Trafikudvalg eller et andet Organ om en Plan, hvorved man i hvert Fald fik noget Hold paa hele dette Trafikspørgsmaal, saa vi kom ind paa den Linie, at der maa betales en fornuftig Pris for Transporten af det, der skal transporteres, en Pris, der dækker de Omkostninger, der er forbundet med Transporten, enten den skal foregaa med Lastbiler, Privatbaner eller Statsbaner, og jeg vil være villig til at gøre et Forsøg paa at faa Orden i denne Sag. Jeg er klar over, hvor vanskeligt det vil blive, fordi man her vil møde modgaaende Interesser, men jeg kan dog glæde det høje Ting med, at jeg i de sidste Dage har faaet skriftlige Henvendelser fra Kredse, som er meget afgørende i denne Forbindelse, og jeg kunde tænke mig, at det maaske kunde lette Forholdene noget.

Jeg vil altsaa gerne besvare dette Spørgsmaal saadan, at jeg kan ikke gaa med til, at man laver et andet Fordelingsforhold med Hensyn til Kommunernes Andel og Statens end det, der allerede er opnaaet Enighed om. Jeg vil tro, at de Herrer Ordførere er klar over, at det Forslag, der blev forelagt i Folketinget, er nøjagtigt det samme som det, der i sin Tid blev forelagt af min Forgænger, og jeg vil mene, at i

hvert Fald Medlemmerne af Venstregruppen vil erindre, hvilken Vanskelighed min Forgænger havde med Hensyn til at fremskaffe et Forslag, hvorefter Kommunerne skulde yde det foreslaaede Beløb. Jeg tror ikke at røbe nogen Hemmelighed ved at fortælle, at Venstres daværende Finansminister havde en helt anden Opfattelse af, hvor meget Kommunerne skulde yde.

Det andet Spørgsmaal, der har været rejst i denne Forbindelse, er, om man har tænkt paa en eller anden Maade at lette Byrden for de Kommuner, der er særlig vanskeligt stillet, og man har i denne Sammenhæng talt om rentefri Laan fra Staten. Jeg tror, det vil blive nødvendigt for mig at henvise dette Spørgsmaal til min Kollega Indenrigsministeren, der formentlig efter Forhandling med Finansministeren vil kunne svare derpaa. Jeg kan nemlig ikke rigtig se, at jeg kan have noget med det at gøre. For hvad er Aarsagen til, at en Kommune bliver vanskeligt stillet? Der kan være mange andre Aarsager end netop Underskud paa en Bane, som den paagældende Kommune er interesseret i. Hvorvidt min Kollega Indenrigsministeren er villig til at gaa ind i en saadan Forhandling, kan jeg naturligvis ikke sige noget om.

Saa er der rejst Spørgsmaal om at lempe Tilslutningsafgiften. Ja, dette Spørgsmaal er jeg villig til at overveje. Jeg maa indrømme, at jeg er ikke ganske klar over, hvorledes disse Satsler ligger, men jeg mener at have en Erindring om, at de i hvert Fald for nogle af Taksternes Vedkommende er pristalsbestemt, og hvis det er Tilfældet, kan de jo ikke ligge saa forfærdelig langt fra det Grundlag, paa hvilket der i sin Tid er startet. Men som sagt, jeg er villig til at overveje Spørgsmaalet.

Der er ogsaa spurgt, om det ikke var rigtigt at udvide Antallet af Repræsentanter i det Udvalg, som er foreslaaet i § 4, og man har nævnt, at Udvalget passende kunde suppleres med en Driftsingeniør. Dette Udvalgs Sammensætning er nøjagtigt Magen til den, vi har i andre Udvalg i Henhold til lignende Love, og saa vidt jeg ved, har denne Ordning arbejdet udmærket. Jeg har altid haft en vis Skræk for at faa saadanne Udvalg gjort for store, fordi det er min Erfaring, at store Udvalg ikke arbejder saa godt som mindre, og med den Repræsentation, der her er fra samtlige Rigsdagens Partier, vil jeg ogsaa mene, at det altid vil blive overvaaget, at det hele gaar til paa en saadan Maade, at Kommunerne kan være tjent dermed.

Det er ogsaa nævnt, at Udvalget skulde